

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **Herba Vitalis, s. r. o.** se sídlem Žitná 45/1656, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o námitce podjatosti ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 Af 52/2010,

t a k t o :

Soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Hana Veberová **není vyloučena** z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 Af 52/2010.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Generálního ředitelství cel, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí – závazná informace o sazebním zařazení zboží do příslušné položky.

Městský soud ve věci nařídil opakovaně jednání, ale žalobce se vždy omluvil. Předsedkyně senátu 11 Af JUDr. Hana Veberová proto žalobce vyzvala, aby sdělil, zda je mu do konce února 2015 znám termín, ve kterém se nebude moci zúčastnit soudního jednání, protože chce předejít tomu, aby bylo nařízeno jednání na termín, o kterém je žalobci již nyní známo, že se ho nebude moci zúčastnit.

Na tuto výzvu reagoval jednatel žalobce Ing. P. P. tím, že vznesl námitku podjatosti vůči předsedkyni senátu JUDr. Haně Veberové. Námitku odůvodnil tím, že předsedkyně senátu překročila uvedenou výzvou meze své pravomoci. Podle jeho názoru se předsedkyně senátu usilovně snaží nařídit jednání ve věci, přičemž nechrání zájmy žalobce, ale zájmy jiných účastníků řízení. Nadměrným úsilím o nařízení jednání a ukončení věci JUDr. Hana Veberová dává najevo svůj poměr k věci. Není tedy nestrannou a není zárukou spravedlivého procesu.

Předsedkyně senátu JUDr. Hana Veberová se vyjádřila k námitce podjatosti tak, že k účastníkům řízení ani k předmětu řízení nemá žádný vztah.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle citovaného ustanovení je důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci jednak skutečnost, že se podílel na jejím rozhodování již v předchozím správním či soudním řízení a jednak takový vnitřní vztah soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu poskytuje důvod k pochybnostem o jeho nepodjatosti. Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům, kromě příbuzenských a obdobných vztahů, mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

Vyloučení soudce z důvodů uvedených v ust. § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kdy je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci, jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze vyloučit z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které reálně brání, aby rozhodoval v souladu se zákonem nezáužatě a spravedlivě (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 – 16; dostupné na www.nssoud.cz).

V daném případě spatřuje žalobce důvod podjatosti předsedkyně senátu v jejím procesním postupu v řízení o jeho žalobě. Snaha předsedkyně senátu zjistit časové možnosti žalobce, aby měl možnost účastnit se jednání a nedocházelo tak ke zbytečným průtahům v řízení, která vyústila v tom, že žalobci byla zaslána předmětná výzva, nemůže být, s ohledem na dikci ust. § 8 odst. 1 s. ř., důvodem pro vyloučení soudce z projednávané věci. V citované ustanovení je jednoznačně uváděno, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v jeho postupu v řízení o projednávané věci. Ostatně to potvrzuje i konstantní judikatura, např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2014, č. j. Nao 112/2014 – 53, usnesení ze dne 28. 11. 2013, č. j. Nao 87/2013 – 78, nebo usnesení ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 – 18, všechna dostupná na www.nssoud.cz.

Vzhledem tedy k tomu, že žalobcem uváděný důvod nemůže vést k vyloučení soudce, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2014

JUDr. Eliška Cihlářová

Nao 455/2014

předsedkyně senátu